

מסורת הש"ס

10 קדושתו כה' וכו' (ש"ס) וכו'
11 ק"ח מ' ח' פ"ח ח"ח
12 וכו' (ש"ס) וכו'
13 וכו' (ש"ס) וכו'
14 וכו' (ש"ס) וכו'
15 וכו' (ש"ס) וכו'
16 וכו' (ש"ס) וכו'
17 וכו' (ש"ס) וכו'
18 וכו' (ש"ס) וכו'
19 וכו' (ש"ס) וכו'
20 וכו' (ש"ס) וכו'
21 וכו' (ש"ס) וכו'
22 וכו' (ש"ס) וכו'
23 וכו' (ש"ס) וכו'
24 וכו' (ש"ס) וכו'
25 וכו' (ש"ס) וכו'
26 וכו' (ש"ס) וכו'
27 וכו' (ש"ס) וכו'
28 וכו' (ש"ס) וכו'
29 וכו' (ש"ס) וכו'
30 וכו' (ש"ס) וכו'
31 וכו' (ש"ס) וכו'
32 וכו' (ש"ס) וכו'
33 וכו' (ש"ס) וכו'
34 וכו' (ש"ס) וכו'
35 וכו' (ש"ס) וכו'
36 וכו' (ש"ס) וכו'
37 וכו' (ש"ס) וכו'
38 וכו' (ש"ס) וכו'
39 וכו' (ש"ס) וכו'
40 וכו' (ש"ס) וכו'
41 וכו' (ש"ס) וכו'
42 וכו' (ש"ס) וכו'
43 וכו' (ש"ס) וכו'
44 וכו' (ש"ס) וכו'
45 וכו' (ש"ס) וכו'
46 וכו' (ש"ס) וכו'
47 וכו' (ש"ס) וכו'
48 וכו' (ש"ס) וכו'
49 וכו' (ש"ס) וכו'
50 וכו' (ש"ס) וכו'

כל המנחות פרק ראשון מנחות

ו.

עין משפט
גר מצוה

כ"א מ"י פ"ח ח"ח
כ"ב מ"י פ"ח ח"ח
כ"ג מ"י פ"ח ח"ח
כ"ד מ"י פ"ח ח"ח
כ"ה מ"י פ"ח ח"ח
כ"ו מ"י פ"ח ח"ח
כ"ז מ"י פ"ח ח"ח
כ"ח מ"י פ"ח ח"ח
כ"ט מ"י פ"ח ח"ח
ל' מ"י פ"ח ח"ח

10 מה לכלאים לגבוה. אכנתו של כהן י"א: מלווה כהן. גזירת הכתוב שלא
יהא אכנתו אלא של כללית דכתיב (שמות טו) תכלת וזכרונת וכו'
ואמרינן (יבמות דף ד) מדשש פתגמא תכלת עמאל: רב ישאל כריה
דרב אדי אמי. להכי איתגריך קרא משום דליכא למימר נהדר דינא
ווייתו בנהי הולד דטריפה מותרת
לגבוה: מקריבין קריבין. דמוס פסול
בצקן כמו צנחא אצל טריפות לא
פסיל צכהיטן דתנן צנחורות צפרק
מומין אלו (דף מה): ואלו כשרין
צדאס ופסולין צנחמה אמו ואת
צנו וטריפה ויואל דופן להכי איתגריך
קרא: אמר ליה רב אחא [בבבא]
לרב אשי. ואתמי דופן קרא הא איהא
למימר: יואל דופן יוכיה. שכהן
יואל דופן כשר לעבודה וקרנן יואל
דופן פסול דלמרינן ב"ב"כ כי
יואל פ"ט ויואל דופן: מה יואל
דופן שטין קדוש צנחורה. דפטר
רחס כתיב (שמות יג) תאמר צטריפה
שקדושה צנחורה אס ונדל עס טריפמו
הלכן איתגריך קרא: בעל מוס
יוכי. אשק צנחורה ואסור לגבוה
אף קר אמי קדוש טריפה ולמה לי קרא:
הלד השוה כו'. ולמה לי קרא: מליקה.
טריפה היא י"א לתפילה דחותך שדרה
מפסקת דלמרינן ב"ב"כ דשמיטת חולין
(דף כ): והטורה לגבוה מכלל איתורה
לדידות י"א איתמרי אף אני צדיא טריפה
(ולמה לי קרא): מליקה דחטאס
העוף לכהניס. ובצעל מוס ויואל דופן
לא אשקתו הימר לכהניס מכלל איתור
דלדן צהן עס איתור לגבי הכיור:
משולחן גבוה הוא דוכו. וגבי גבוה
אשקתו בצעל מוס צנחורות הימר מכלל
קרא: וליכא ב' מה להלד כו' וי"ל
איתור בצעל מוס מומין ניכר שטין
מומן פסול אלא בגליה דלמרינן
צנחורות צפ' על אלו מומין (דף לו).
ויאל דופן מומין ניכר דלית ליה קלא
הכל ודדינן: טריפה יש שטין ב"ב מוס
ניכר. כגון צנחורות: שאלה היסה
לה שעת הכושר. דנטרפה ממעי אמה
דמויא דערלה וכלאי הכרס דכתיב
צההוא קרא דכתיב ציה ב"ב מן האלן
מן המאמתיס ממקשה ישראל ואמרינן
צפרק אלו עוצרין צנחמכט פסימס
(דף מה). מן המאמתיס מן המותר צ'
מאות ששמיירו צנור מכלן לערלה
שעטלה צנחמתיס: כל אשיר יעבור סתם
השטן פרט טריפה שאינה עוברת.
ב"ב משום דלדן לה מית לא חשיב לה
עוברת בה"ב. והאי קרא כתיב צנמער
וגמרינן שאר קרננות מיניה צנ"ש
תחת כרנן: תחת אמו ונאמר להלן
מאת השטן כו' צנ"ש צנחורות (דף לו):
בתנ"י ב"ו זר ואונן. וכל הני
בו מפרש צנחמס (דף טו): מקרא'
דעזרתן פסולה וזאתרנן צנחמתיס:
צנחן אלו הן השטרפין (דף פג).
ערל. כהן ערל שמתו אחיו מתמת
מינה: וישב. לעמוד לשבת כתיב:
ע"ז גליס א' ע"ז צהמה א' רגל
צנחורי. צנחמס (דף כד). מפרש
דעצנין שלא יהא דבר מוצף צין רגליו
ב"ח לצין הרצפה: שמאל. מפרש
צנחמס פליג אור ואונן וכל הק"ס:
צנחמס פסול ב"ב מן המותר וכל
היתר והחמר פסול ואיהו היתר דשקמצו מבוזר וחסר (טו) שקמצו בראשי
אצבעותיו: גב' למה לי למתנא אחד מנחת חומא ואחד כל המנחות ליתני כל
המנחות שקמצו זר ואונן לר"ש איצטריך ד' דתניא א"ר שמעון ברין הוא שתהא
מנחת חומא מעונה שמן ולבונה ע' שלא יהא חומא נשכר ומפני מה אינה מעונה
שלא יהא קרבנו טו מהוירד וברין הוא שתהא חמאת חלב ט' מעונה נכסכים
שלא

הצד השווה אלא עושה הוא
קרי"ח מן הצד השווה מיוצא
דופן ובעל מוס שמתוירם
להדיות ואסורם לגבוה
טריפה שאסורה להדיות לא
לכ טריפה: וכו'
שארן המותר ניכר: וכו'
שארן המותר לישאל נפקא
א"י נמי מכל: טו
פרט לטריפה שאינה נפקא
מנחת: וכו'
הובחת כ"ח הדמנן מן
הבקר נמקח: טו
חטא ואחל כו': י"א
רצח ידיו ורגליו מל טמא.
כבד ידו נקט טמא הוא טמא
טבול ידו יוכי טמא אלא
לפי שרגלו התאם לשנות
הוא ידו וטמא הערל וכל
המאמתיס וכן בקרא לא יוכיף
(עוד עבוד כן) ונאם כן
[עוד] עליו וטמא וכו'
בבב"כ (דף טו ע"ב) ח"ח:
(דף טו ע"ב) כ"ח. לא זו
אך קאמר לא צנחמתיס כלים
דדינן אלא אפילו בהמה
היו כשר יהו ימין כשרי
חיצי אלא צנחמתיס בהמה
אלא אפילו רגל חבירו שראו
בשר אדם כמותו. ח"ח
ועיין ח"ח בבב"כ (דף ק"י)
(דף ק"א): י"א
מלא הכתיב על כל קרבן
קרבן מלא ולבונה נמי
צריכא שחלה ביבסא בשעת
קריבה וי"ל דבשעת הקטרה
היה נתון בה את החלב
ולא בשעת קריבה ולבונה
נמי היה מצד דלצידן וקמץ
מקום שלא היה שולבו:
(טו) שקמצו בראשי אצבעותיו
שכפף אצבעותיו שלא ע"ג
ספ ידו: הגמליה: וכו'
(טו) שקמצו בראשי אצבעותיו
שכפף אצבעותיו על פס ידו:
(טו) מהוירד מנחתו עצמה
קאמר דאין בה קרבן אחר.
הגמליה: וכו'
ומה"ד צנחמתיס כבד גזירת
הכתוב (טו): טריפה היא
בחי'לה: (טו) להדיות ח"ח
ומתיבת אשתו עד תיבת
קרא נמקח: וכו'
(טו) בעל מוס מומין ניכר
שארן מוס פסול אלא בגליו:
(טו) מוסה ניכר: וכו'
שארן אתח מן הגזאן מן
המאמתיס: (טו) עוברת כגון
שנחבתו גליוה מן הארובתיס
ולמעלה ל"א מצארי פט
למריפה שאינה עוברת משום
וכו' עיין י"ש"י בבב"כ
(דף י"ז ע"א): (טו) עוברת
שיניה עוברת בבב"כ
הוא: (טו) מתיב אתח מנחת
בב"כ מפרש אמא
גזא מנחת חומא ואלא בכלל
כל המנחות היא: (טו)
מפרשיס בבב"כ: (טו) רגליו
להרצפה: (טו)
אמר יחיד הקומץ בימין
הבלי וזוהו וקמץ בימין
כ"ח בתיבה אלוה"ב: (טו)
כמו בתיבה המדרי: בב"כ
ביעה ל"א שנמנא קמח:
(טו) שלא פטטו על יב"ב
כל שם ידו: (טו)
היינו חלב נמקח: (טו)
ל"א וליכא
ורב"ש יוכיה שאין מומי
ניכר ובב"כ המותר קרי
ליה אין מומי ניכר וי"ל
דמ"ב לגבי טריפה קרי ליה
מומו ניכר וניכר להו לאתן
שאר וניכר אבל טריפה
יש טריפות שאינו ניכר
כגון נקב הדקין. ח"ח:
(טו) רגליו דנקיטת
לדבחותו ידיו: אין כיון דשאל
השחייה בב"כ אפילו בן
בתיבה מודה דכיון שהוא קדוש להשיב (ונפסל) (ונמקד שצ"ל) (ונמקד ש"ס) עוברת פסול עליה וכיון שצנחורה קמיה פסול
הו לית לה [תקנת] וזוהו כמון נשכר (הורצפה) (ונפסל ק"ל ב"ב בתיבה איתור קמיה בימין וא"ת הוא קמיה איתור
דאמרינן מי"ש פסאל דאית ליה מי ומוס הכי מבוזר בן בתיבה שזוהו וקמץ וי"ל דדואי הסברות הפוכות קא הא ומדתי ליה
וקאי הא ומדתי ליה. ח"ח:

הצד השווה אלא עושה הוא
קרי"ח מן הצד השווה מיוצא
דופן ובעל מוס שמתוירם
להדיות ואסורם לגבוה
טריפה שאסורה להדיות לא
לכ טריפה: וכו'
שארן המותר ניכר: וכו'
שארן המותר לישאל נפקא
א"י נמי מכל: טו
פרט לטריפה שאינה נפקא
מנחת: וכו'
הובחת כ"ח הדמנן מן
הבקר נמקח: טו
חטא ואחל כו': י"א
רצח ידיו ורגליו מל טמא.
כבד ידו נקט טמא הוא טמא
טבול ידו יוכי טמא אלא
לפי שרגלו התאם לשנות
הוא ידו וטמא הערל וכל
המאמתיס וכן בקרא לא יוכיף
(עוד עבוד כן) ונאם כן
[עוד] עליו וטמא וכו'
בבב"כ (דף טו ע"ב) ח"ח:
(דף טו ע"ב) כ"ח. לא זו
אך קאמר לא צנחמתיס כלים
דדינן אלא אפילו בהמה
היו כשר יהו ימין כשרי
חיצי אלא צנחמתיס בהמה
אלא אפילו רגל חבירו שראו
בשר אדם כמותו. ח"ח
ועיין ח"ח בבב"כ (דף ק"י)
(דף ק"א): י"א
מלא הכתיב על כל קרבן
קרבן מלא ולבונה נמי
צריכא שחלה ביבסא בשעת
קריבה וי"ל דבשעת הקטרה
היה נתון בה את החלב
ולא בשעת קריבה ולבונה
נמי היה מצד דלצידן וקמץ
מקום שלא היה שולבו:
(טו) שקמצו בראשי אצבעותיו
שכפף אצבעותיו שלא ע"ג
ספ ידו: הגמליה: וכו'
(טו) שקמצו בראשי אצבעותיו
שכפף אצבעותיו על פס ידו:
(טו) מהוירד מנחתו עצמה
קאמר דאין בה קרבן אחר.
הגמליה: וכו'
ומה"ד צנחמתיס כבד גזירת
הכתוב (טו): טריפה היא
בחי'לה: (טו) להדיות ח"ח
ומתיבת אשתו עד תיבת
קרא נמקח: וכו'
(טו) בעל מוס מומין ניכר
שארן מוס פסול אלא בגליו:
(טו) מוסה ניכר: וכו'
שארן אתח מן הגזאן מן
המאמתיס: (טו) עוברת כגון
שנחבתו גליוה מן הארובתיס
ולמעלה ל"א מצארי פט
למריפה שאינה עוברת משום
וכו' עיין י"ש"י בבב"כ
(דף י"ז ע"א): (טו) עוברת
שיניה עוברת בבב"כ
הוא: (טו) מתיב אתח מנחת
בב"כ מפרש אמא
גזא מנחת חומא ואלא בכלל
כל המנחות היא: (טו)
מפרשיס בבב"כ: (טו) רגליו
להרצפה: (טו)
אמר יחיד הקומץ בימין
הבלי וזוהו וקמץ בימין
כ"ח בתיבה אלוה"ב: (טו)
כמו בתיבה המדרי: בב"כ
ביעה ל"א שנמנא קמח:
(טו) שלא פטטו על יב"ב
כל שם ידו: (טו)
היינו חלב נמקח: (טו)
ל"א וליכא
ורב"ש יוכיה שאין מומי
ניכר ובב"כ המותר קרי
ליה אין מומי ניכר וי"ל
דמ"ב לגבי טריפה קרי ליה
מומו ניכר וניכר להו לאתן
שאר וניכר אבל טריפה
יש טריפות שאינו ניכר
כגון נקב הדקין. ח"ח:
(טו) רגליו דנקיטת
לדבחותו ידיו: אין כיון דשאל
השחייה בב"כ אפילו בן

הצד השווה אלא עושה הוא
קרי"ח מן הצד השווה מיוצא
דופן ובעל מוס שמתוירם
להדיות ואסורם לגבוה
טריפה שאסורה להדיות לא
לכ טריפה: וכו'
שארן המותר ניכר: וכו'
שארן המותר לישאל נפקא
א"י נמי מכל: טו
פרט לטריפה שאינה נפקא
מנחת: וכו'
הובחת כ"ח הדמנן מן
הבקר נמקח: טו
חטא ואחל כו': י"א
רצח ידיו ורגליו מל טמא.
כבד ידו נקט טמא הוא טמא
טבול ידו יוכי טמא אלא
לפי שרגלו התאם לשנות
הוא ידו וטמא הערל וכל
המאמתיס וכן בקרא לא יוכיף
(עוד עבוד כן) ונאם כן
[עוד] עליו וטמא וכו'
בבב"כ (דף טו ע"ב) ח"ח:
(דף טו ע"ב) כ"ח. לא זו
אך קאמר לא צנחמתיס כלים
דדינן אלא אפילו בהמה
היו כשר יהו ימין כשרי
חיצי אלא צנחמתיס בהמה
אלא אפילו רגל חבירו שראו
בשר אדם כמותו. ח"ח
ועיין ח"ח בבב"כ (דף ק"י)
(דף ק"א): י"א
מלא הכתיב על כל קרבן
קרבן מלא ולבונה נמי
צריכא שחלה ביבסא בשעת
קריבה וי"ל דבשעת הקטרה
היה נתון בה את החלב
ולא בשעת קריבה ולבונה
נמי היה מצד דלצידן וקמץ
מקום שלא היה שולבו:
(טו) שקמצו בראשי אצבעותיו
שכפף אצבעותיו שלא ע"ג
ספ ידו: הגמליה: וכו'
(טו) שקמצו בראשי אצבעותיו
שכפף אצבעותיו על פס ידו:
(טו) מהוירד מנחתו עצמה
קאמר דאין בה קרבן אחר.
הגמליה: וכו'
ומה"ד צנחמתיס כבד גזירת
הכתוב (טו): טריפה היא
בחי'לה: (טו) להדיות ח"ח
ומתיבת אשתו עד תיבת
קרא נמקח: וכו'
(טו) בעל מוס מומין ניכר
שארן מוס פסול אלא בגליו:
(טו) מוסה ניכר: וכו'
שארן אתח מן הגזאן מן
המאמתיס: (טו) עוברת כגון
שנחבתו גליוה מן הארובתיס
ולמעלה ל"א מצארי פט
למריפה שאינה עוברת משום
וכו' עיין י"ש"י בבב"כ
(דף י"ז ע"א): (טו) עוברת
שיניה עוברת בבב"כ
הוא: (טו) מתיב אתח מנחת
בב"כ מפרש אמא
גזא מנחת חומא ואלא בכלל
כל המנחות היא: (טו)
מפרשיס בבב"כ: (טו) רגליו
להרצפה: (טו)
אמר יחיד הקומץ בימין
הבלי וזוהו וקמץ בימין
כ"ח בתיבה אלוה"ב: (טו)
כמו בתיבה המדרי: בב"כ
ביעה ל"א שנמנא קמח:
(טו) שלא פטטו על יב"ב
כל שם ידו: (טו)
היינו חלב נמקח: (טו)
ל"א וליכא
ורב"ש יוכיה שאין מומי
ניכר ובב"כ המותר קרי
ליה אין מומי ניכר וי"ל
דמ"ב לגבי טריפה קרי ליה
מומו ניכר וניכר להו לאתן
שאר וניכר אבל טריפה
יש טריפות שאינו ניכר
כגון נקב הדקין. ח"ח:
(טו) רגליו דנקיטת
לדבחותו ידיו: אין כיון דשאל
השחייה בב"כ אפילו בן

הצד השווה אלא עושה הוא
קרי"ח מן הצד השווה מיוצא
דופן ובעל מוס שמתוירם
להדיות ואסורם לגבוה
טריפה שאסורה להדיות לא
לכ טריפה: וכו'
שארן המותר ניכר: וכו'
שארן המותר לישאל נפקא
א"י נמי מכל: טו
פרט לטריפה שאינה נפקא
מנחת: וכו'
הובחת כ"ח הדמנן מן
הבקר נמקח: טו
חטא ואחל כו': י"א
רצח ידיו ורגליו מל טמא.
כבד ידו נקט טמא הוא טמא
טבול ידו יוכי טמא אלא
לפי שרגלו התאם לשנות
הוא ידו וטמא הערל וכל
המאמתיס וכן בקרא לא יוכיף
(עוד עבוד כן) ונאם כן
[עוד] עליו וטמא וכו'
בבב"כ (דף טו ע"ב) ח"ח:
(דף טו ע"ב) כ"ח. לא זו
אך קאמר לא צנחמתיס כלים
דדינן אלא אפילו בהמה
היו כשר יהו ימין כשרי
חיצי אלא צנחמתיס בהמה
אלא אפילו רגל חבירו שראו
בשר אדם כמותו. ח"ח
ועיין ח"ח בבב"כ (דף ק"י)
(דף ק"א): י"א
מלא הכתיב על כל קרבן
קרבן מלא ולבונה נמי
צריכא שחלה ביבסא בשעת
קריבה וי"ל דבשעת הקטרה
היה נתון בה את החלב
ולא בשעת קריבה ולבונה
נמי היה מצד דלצידן וקמץ
מקום שלא היה שולבו:
(טו) שקמצו בראשי אצבעותיו
שכפף אצבעותיו שלא ע"ג
ספ ידו: הגמליה: וכו'
(טו) שקמצו בראשי אצבעותיו
שכפף אצבעותיו על פס ידו:
(טו) מהוירד מנחתו עצמה
קאמר דאין בה קרבן אחר.
הגמליה: וכו'
ומה"ד צנחמתיס כבד גזירת
הכתוב (טו): טריפה היא
בחי'לה: (טו) להדיות ח"ח
ומתיבת אשתו עד תיבת
קרא נמקח: וכו'
(טו) בעל מוס מומין ניכר
שארן מוס פסול אלא בגליו:
(טו) מוסה ניכר: וכו'
שארן אתח מן הגזאן מן
המאמתיס: (טו) עוברת כגון
שנחבתו גליוה מן הארובתיס
ולמעלה ל"א מצארי פט
למריפה שאינה עוברת משום
וכו' עיין י"ש"י בבב"כ
(דף י"ז ע"א): (טו) עוברת
שיניה עוברת בבב"כ
הוא: (טו) מתיב אתח מנחת
בב"כ מפרש אמא
גזא מנחת חומא ואלא בכלל
כל המנחות היא: (טו)
מפרשיס בבב"כ: (טו) רגליו
להרצפה: (טו)
אמר יחיד הקומץ בימין
הבלי וזוהו וקמץ בימין
כ"ח בתיבה אלוה"ב: (טו)
כמו בתיבה המדרי: בב"כ
ביעה ל"א שנמנא קמח:
(טו) שלא פטטו על יב"ב
כל שם ידו: (טו)
היינו חלב נמקח: (טו)
ל"א וליכא
ורב"ש יוכיה שאין מומי
ניכר ובב"כ המותר קרי
ליה אין מומי ניכר וי"ל
דמ"ב לגבי טריפה קרי ליה
מומו ניכר וניכר להו לאתן
שאר וניכר אבל טריפה
יש טריפות שאינו ניכר
כגון נקב הדקין. ח"ח:
(טו) רגליו דנקיטת
לדבחותו ידיו: אין כיון דשאל
השחייה בב"כ אפילו בן